
PRZYCKNAĆ SIĘ (1) *vb pf*

praet 3 sg n przycknęło się. ◇ [plusq 3 sg n było się przycknęło.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Sprzykrzyć się; bezpodmiotowo [komu]: A fnadz iuż mi sie przycknęło iż miefzkánie tu moie ieft ták przedłużono *RejPs* 189v; [że [...]] Przychodził często o niemałe szkody. Gdzie mu tam wiele rzeczy poginęło, Aż się mu było już nawet przycknęło *Otwin(?)Erot* 76].*

Synonimy: naprzykrzyć się, sprzykrzyć się.

Formacje współrdzenne cf CKNAĆ.

ALKa